sobota, 11.05.2019

ZAMYŚLENIA NIEDZIELNE – NIEDZIELA DOBREGO PASTERZA, (12.05.2019)

Czwarta niedziela wielkanocna to tzw. „Niedziela Dobrego Pasterza". Rozpoczyna ona tydzień modlitw o powołania. Przed Ewangelią wybrzmiewają dzisiaj słowa Jezusa: Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają (J 10, 14). W modlitwie dnia mowa jest o zwycięskim Pasterzu. Kościół prosi Boga, aby prowadził nas do niebieskich radości. Słowo Boże mówi nam o Dobrym Pasterzu i o nas, Jego owcach; ukazuje naszą sytuację – ludzi wierzących – po zmartwychwstaniu Chrystusa. Szczególnie mocno brzmią słowa refrenu psalmu responsoryjnego: „My ludem Pana i Jego owcami". Jesteśmy ludem Pana. Psalmista uświadamia nam, że nasz Pan jest Bogiem, On sam nas stworzył. Jesteśmy Jego własnością. On jest dobry, Jego łaska trwa na wieki. Przeto powinniśmy służyć Panu z weselem, wstępować w Jego bramy z dziękczynieniem, z hymnami w Jego przedsionki. Stawać przed obliczem Pana z okrzykami radości (por. Ps 100).

Słowo Boże zachęca nas do kształtowania postawy wdzięczności, służby Panu, trwania przed Nim. Św. Jan Apostoł zapowiada rzeczywistość, która jest już naszym udziałem. Mowa jest o tym, że Siedzący na tronie rozciągnie nad nimi namiot. Nietrudno się domyślić, że chodzi o Kościół. Baranek Boży stale nas pasie i prowadzi do źródeł wód życia; ociera każdą łzę z naszych oczu. On – jak przekazuje św. Jan w Ewangelii – zna swoje owce, daje im życie wieczne; zapewnia, że nie zginą i nikt nie wyrwie ich z Jego ręki i z ręki Jego Ojca. Ma jednak na uwadze tych, którzy słuchają Jego głosu i idą za Nim.

Słowo Boże skłania nas do zawierzenia życia i posłuszeństwa Boskiemu Pasterzowi, ale także tym, których wybrał i ustanowił, aby Mu towarzyszyli i w Jego imieniu działali. Chodzi tu o apostołów i ich następców. Św. Paweł w Antiochii Pizydyjskiej jednoznacznie obwieszcza, że pierwszą powinnością apostołów jest głoszenie słowa Bożego – Tak bowiem nakazał nam Pan: «Ustanowiłem Cię światłością dla Pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi» (Dz 13, 47). Oczywiście, posługa zwiastowania słowa Bożego może się spotkać z różnym odzewem – można nią wzgardzić albo z zazdrości wręcz piętnować i zwalczać. Chodzi jednak o to, by dać posłuch słowu Pana i uwierzyć. Tym pouczeniem liturgia zaprasza nas do modlitwy za głosicieli Bożego słowa, skłania do modlitwy o nowe powołania, aby nigdy i nigdzie ich nie zabrakło.

Prośmy o to modlitwą autorstwa bł. Michała Sopoćki:

„Boże miłosierny, daj Kościołowi swemu wielu gorliwych i świętych kapłanów! Wybierz i powołaj ich sam spośród ludu swego, aby żaden niepowołany między nimi się nie znalazł, a żaden powołany nie został pominięty. Kształtuj ich sam łaską Ducha Świętego, jak niegdyś przysposobiłeś przez Niego apostołów! Niech prawdę Twoją i Twoje nakazy głoszą słowem, przykładem i życiem! Niech pracują w Twojej winnicy bez znużenia, oczekując w pokorze wyników swej pracy tylko od Ciebie i nie szukają niczego prócz Twojej chwały. Wzbudź na nowo w Kościele owego Ducha, którego wylałeś na apostołów! Amen".

Przełożony domu zakonnego, prefekt Tirocinium Pastoralnego Prowincji Warszawskiej Redemptorystów w Lublinie oraz wykładowca homiletyki w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów w Tuchowie – Lublin o. Andrzej Makowski CSsR